

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πίσχ αἵτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνίαν.

Αἵτησις ἀπευθυντάι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστόλιον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΠΙΠΤΕΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΕΙΣ ΛΑΟΣ

Χαρεῖτε Λαοὶ καὶ φοράξατε Αὐτοκράτορες καὶ
Βασιλεῖς !

Ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις ὑμνήσετε τὴν Ἐλευθε-
ρίαν Ἐργάται τῆς Ἰσότητος τῆς Ἀδελφότητος τῆς
Ἀλληλεγγύης.

Ἡ ἀσπلاγχχος γενναῖα τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ
Βασιλέων καταρρέει.

Κοιμνύζεται ὡς ἡμέραι τὸ καθεστὼς τῶν μεγά-
λων Κακούρων καὶ Δολοφόνων.

Πανηγυρίζει ἡ Ἀνθρωπότης σήμερον πανήγυριν
μεγάλην ! εἰς θρόνος ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν βουτη-
γμένος μέσα σ' τὸ αἷμα τοῦ στρατιώτου, μέσα σ' τοὺς
σπαραξικαρδίους στεναγμοὺς τῶν Γονέων, μέσα σ'
τοὺς θρήνους τῶν συζύγων καὶ ἀδελφῶν, μέσα σ'
τὰ δάκρυα καὶ τὴν γυνίαν καὶ τὸ πένθος τῶν τέκνων
καὶ θυγατέρων σείεται ἐκ βάθρων καὶ ματαίως ἀνθί-
σταται καὶ ματαίως πονεῖ.

Τὸ σάπιο καὶ τρομερὸ αὐτὸ δόντι τοῦ Κοινωνικοῦ
σώματος εἶνε ἤδη μεταξὺ τῶν στερεῶν παρειῶν τῆς
Τανάλλιας τοῦ Κολοσιαίου ὀδοντοῖατροῦ ὅστις κα-
λεῖται Λαός !

Μολονότι δὲ αἱ σκωληκόβρωται καὶ μαῦραι ρίζαι
τον εἶναι βαθεῖα μέσα στὴ μασσέλα τῆς κεφαλῆς τοῦ
Καθεστῶτος ἐν τούτοις αἱ μαινόμεναι ἤδη χεῖρες τῶν
ἰσοθέων Σοσιαλιστῶν καὶ Φιλελευθέρων
θὰ τὰς ἀποσπᾶσωσιν ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ τσα-
κίσουν τὴν Μασσέλα τῆς Αἰμίου Κεφαλῆς ἔστω καὶ
ἂν πρόκειται νὰ ρεύσῃ αἷμα καὶ νὰ ῥιπισθοῦν κόκκα-
λα, πόσον τὸ καλλίτερον ! τὸ αἷμα αὐτὸ θὰ πλύῃ τὴν
βρώμα ποῦ ἄρῃσαν αἱ μαῦραι ρίζαι καὶ θὰ πνίξῃ τοὺς
ἀνθρωποφάγους σκώληκας ποῦ ἔτρεφον τὸ ἀπαίσιον

δόντι καὶ τὸ ῥίπισμα αὐτὸ τῶν κοκκάλων θὰ ἀφήσῃ
τὰ μάγουλα τῆς μασσέλας νὰ θρέψουν καὶ νὰ κρα-
τώσουν !

Πρέπει νὰ ρεύσῃ τὸ αἷμα Ναί ! πρέπει νὰ ῥιπι-
σθοῦν τὰ σάπεια κόκκαλα, θὰ χρησιμεύσουν ἀμφοτε-
ρα διὰ τὴν μόνην Θεὰν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ἣτις εἶνε δένδρον ποῦ δὲν ποτίζε-
ται μὲ νερὸ καὶ δὲν λιπάζεται μὲ κροπιά ὅχι ! τὸ δέν-
δρον τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ θέλει πότισμα ἀπὸ Αἶμα
καὶ θέλει λίπασμα ἀπὸ τριμμένα καὶ ζουπισμένα κόκ-
καλα.

Μεθύσετε λοιπὸν Λαοὶ καὶ Ἐργάται ὡς ἐμέθυσε
καὶ ἐμὲ ἡ καρδιά μου ἀπὸ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.

Μεθύσετε καὶ κραυγαλέητε περὶ τῶν ἐρειπίων
ἐνδὲς Θρόνου καὶ ἐνδὲς Αὐτοκρατορικοῦ
Στέμματος ὡς ὁ θρόνος οὗτος καὶ τὸ Στέμμα
τοῦτο ἐπὶ αἰῶνας ἐμέθα καὶ ἐκρεπάλει ὀλοτρόγισα
ἀπὸ τὸ τραπέζι εἰς τὸ ὅποιον αἰμοδιψεῖς Δοῦκαι καὶ
Πρίγγηδες ἐκέρονον Παλαιὸν καὶ νέον αἷμα εἰς φιά-
λας ἐσφραγισμένας μὲ τὴν Σφραγίδα τῆς Ἀτι-
μίας καὶ Δουλείας τῶν Λαῶν.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΕ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΦΡΥΑΣΕΤΕ
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣ ΘΡΟΝΟΣ ΠΙΠΤΕΙ ΣΗ-
ΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΛΑΟΣ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΝΙΣΧΥΘΟΥΝ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

ΠΑΤΡΩΝ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΕΡΩΝ.

Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις εἶνε διὰ τὰ ἔθνη ὅτι αἱ ρίζαι
τῶν δένδρων διὰ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν.

Ἡ ἐργατικὴ τάξις εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ζωῆς τὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 55.44.0014 ΥΙ.0030

μεγαλειτέραν θυσίαν προσφέρουσα, και ποτίζουσα διά τού αἵματός της τὸ ἀθάνατον τῆς ἐλευθερίας δένδρον, εἰς μὲν τὴν πατρίδα αὐτῆς δίδει ζωὴν εἰς δὲ τὰς ἐπιστήμας τὴν ἀναγκαίαν τροφήν μὲ τὴν ὁποίαν αὐταὶ τελειοποιῦνται. Αὕτη και μόνη διὰ τῆς Γεωργίας ἐξαναγκάζει τὴν γῆν ν' ἀποδώτῃ τοὺς ποικίλους αὐτῆς καρπούς, οἵτινες ἀποτελοῦσιν τὰς χρησιμτέρας ὕλας διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀτόμων, αὕτῃ δὲ πάλιν κατερχομένη εἰς τὰ βάθη τῆς σφαίρας ἡμῶν φέρει εἰς φῶς τοὺς κεκρυμμένους αὐτῆς θησαυροὺς πλουτίζουσα ὅτω και διευκολύνουσα τὸ ἐμπόριον, ὑπηρετοῦσα και τελειοποιούσα τὴν βιομηχανίαν και συγκοινωνίαν. Τὴν ἐργατικὴν τάξιν οὐδεὶς θὰ δυνήθῃ νὰ ὑμνήσῃ ἐπαξίως τῶν ἀγαθῶν ἅτινα εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος προσφέρει. Μόνον τὸ ὑπερφύες τῆς Παρθένου τέκνον, μόνον ὁ ἰσότημος τῆς ἀρχικῆς τοῦ σύμπαντος δυνάμεως υἱός, μόνον λέγω ὁ Χριστὸς μας ἀπέδωκεν εἰς ταύτην τὴν τιμὴν ἧς ἀξία ἦτο, λαβὼν ἀφ' ἑνὸς ἐν τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ, εἰς τὰς θείας αὐτοῦ χεῖρας τὴν πλάνην τοῦ ξυλουργοῦ και ἀφ' ἐτέρου περιβλήθεις τὸν ἀκάνθινον στέφανον τοῦ μαρτυρίου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ τάξις αὕτη ἡ τοιαύτας ὑπηρεσίας προσφέρουσα ἦτις και τοὺς μεγίστους διδασκάλους τῆς ἀνθρωπότητος ἐγέννησε, διότι οὐδεὶς θὰ ἀρνήθῃ ὅτι οἱ πηδαλιούχοι τῆς ἀνθρωπότητος πατάγονται ἐξ ἐργατῶν και ὅτι οὗτοι ἀνέταμαν και ἐκαθάρισαν τοὺς σωματικούς και κοινωνικούς ὁργανισμούς, ἡ δύσμοιρος αὕτη τάξις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην παραμελεῖται και ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ὑπὸ δυσβαστάκτων βαρῶν καταπιέζεται.

Ὁ ἐργάται ἐνῶ τοιαύτας προτεφέρατε και προσφέρετε ὑπηρεσίας, διατὶ ὡς ἀμοιβὴν ἔχετε καταδικασθῆ εἰς λύπας; Διατὶ κατὰ συνθήκην μόνον νὰ εἰσθε ἐλεύθεροι; Διατὶ νὰ ἀγνωῆτε τὰ δικαιώματα ὑμῶν; Διατὶ νὰ μὴ φαντάζησθε τὴν δύναμιν ἣν κατέχετε;

Διότι ἀρσιωμένοι ἐντελῶς ὄντες εἰς τὴν εὐρεσιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὴν συντήρησιν ὑμῶν και ἀμαθείς μένετε, και οὐδέποτε ἐσκέφθητε διὰ τὴν εὐρεσιν μέσων δι' ὧν ὑμεῖς και αἱ οἰκογένειαι ὑμῶν θὰ ὑποστηρίχθωσιν κάλλιον ἡθικῶς και ὕλικῶς ὁπότεν σεῖς πέσθητε θύματα τῆς ἐργασίας, ὁπότεν κρημνισθῆτε ἐκ τῶν ἱκνωμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων πατοῦντες ἐργάζεσθε, ὁπότεν θνήσκετε ἐξ ἀσφυξίας εἰς τὰ σκοτεινὰ τῶν ὀρυχείων βάθη, διότι ἐν μιᾷ λέξει ἀγνοοῦντες τὰ δικαιώματά σας δὲν ζητεῖτε τὸ ἀνήκον εἰς σᾶς. Οὐδόλως δὲ τὴν ἰσχυρὰν ὑμῶν δύναμιν φανταζόμενοι, δειλιάται νὰ ζητήσετε τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης ὑμῶν.

Ὅτι δὲ δειλιάται και ἀγνοῆτε εἰσέτι πῶς νὰ ζητήσητε τὴν ἐλευθερίαν και τὴν ζωὴν ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως « Ἐργατικῶν Συνδέσμων ».

Εἰς οὐδὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουσι καθαρῶς ἐργατικοὶ Συνδέσμοι συναινοῦντες και συσφίγγοντες τοὺς Ἐργάτας.

Και ἐὰν εἰς τινὰ μέρη ὡς ἐν Πάτραις, Ἀργοστόλιον

και ἄλλαχοῦ ὑπάρχουσιν εἶνε καχεκτικοὶ και ἀδύνατοι και δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀποφέρωσι τοὺς προσδοκομένους καρπούς διότι ἐλλεῖπει ἡ ὑποστήριξις και ἡ ἀθρόα συρροή ἐκ μέρους τῶν Ἐργατῶν, και ἐπομένως οἱ εὐγενεῖς πρωτεργάται και ἰδρυταὶ ματαίως κοπιᾶζωσι και ματαίως καταρρῶνται καθεστῶς και ἀμάθειαν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, ὦ Ἐργάται, γνωρίσετε τὴν ἀληθειαν ταύτην και μὴ περιμένετε ἐπὶ πλέον! Ἰδοὺ οἱ ὑπάρχοντες Ἐργατικοὶ Συνδέσμοι ὡς μητέραι φιλόστοργοι Σᾶς καλοῦσιν εἰς τὰς θερμὰς ἀγκάλας των! Ἰδοὺ οἱ φιλότιμοι ἰδρυταὶ τῶν Συνδέσμων τούτων οἱ εὐγενεῖς οὗτοι συνάδελφοί Σας ἔχοντες σημαιοφόρους μεγαλεπιδούλους Κοινωνιστὰς Σᾶς τείνωσι τὰς χεῖράς των και τὴν συνεργασίαν των πρὸς κοινὴν σωτηρίαν και πρόσδον!

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὦ Ἐργάται και Χωρικοὶ τῆς Ἀχαΐας και Κεφαλληνίας ὑποστηρίξατε πρὸ παντὸς τοὺς ἐξέχοντας τούτους τοῦ Κράτους Συνδέσμους!

Και Σεῖς οἱ λοιποὶ τῆς Ἑλλάδος Ἐργάται τρέξατε παντοῦ ὅπου τοιοῦτοι Συνδέσμοι, ὅπου Δαικὰ Κέντρα και Ἀναγνωστήρια ἵνα γνωρίσητε τὸ Δικαίωμα και γευθῆτε τὴν Ἀλληλεγγύην!

Τρέξατε! Τρέξατε, ὦ τῆς ἀππλαγχνίας τῶν Κοινωνιῶν θύματα, τρέξατε παντοῦ ἐνθα τὸ δίκαιον διδάσκειται και τῶν δικαιωμάτων ὑμῶν ἀνάπτυξις γίνεται. Συναπθῆτε ἅπαντες διότι ἐν τῇ ὁμοφωνίᾳ ἡ δύναμις και ἐν τῇ δυνάμει ἡ τοῦ ποθουμένου ἀπόλαυσις. Ἐργαθῆτε ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὑποστηρίξατε τὰ δικαιώματα ὑμῶν διότι, ὡς Σορὸς τις λέγει, « πάντα τὰ ἐν ἡμεῖς εἰς τὸ μηδὲν ἀπόλλυνται ».

Δυστυχεῖς τῶν Ἑθνῶν εἴλωτες ἐργαθῆτε και αἰτήσατε, διότι αἰτοῦντες και ἐργαζόμενοι τότε μόνον θὰ λάβητε και θὰ ἀναπαυθῆτε.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΕΤΓΕ

Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐκφυλισμὸς ἔχει εἰσδύση παντοῦ εἰς ὅλκας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων και εἰς ὅλκας τὰ ἔθνη και τοῦ ὁποίου τὸ β ε κ ο ρ κρατοῦμεν δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες, εἶνε ἄξιον θαυμασμοῦ και ἰδικιτέρας μνείας τὸ γεγονὸς τῆς εὐρέσεως ἔστω και μονάδων ἀνθρώπων μὴ ἐκφυλισμένων τοσοῦτον δὲ μᾶλλον εἶνε αξιοπαρατήρητος ἡ σύμπτωσις αὕτη ὅταν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄτομον ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν Γυναικῶν!

Διότι χωρὶς νὰ μισῶ τὴν γυναῖκα ἢ μᾶλλον ἐνῶ τὴν σέβουμαι και ἐνῶ ἔχω ταχθῇ εἰς τὰς τάξεις τῶν ζητούντων τὴν κελῶς ἐννοουμένην και ἀρμύζουσαν χειροαφῆσιν τῆς και ἐνῶ σὺν τούτοις ὁμολογῶ ὅτι δι' ἐμὲ αὕτη εἶνε ὁ λατρευτὸν καὶ συγκεντροῦσα ἐν αὐτῇ τὰς ιδιότητας τῆς Μητρότητος και τῆς ἀγωγῆς ἐν τούτοις δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐνεκεν τῆς Τυραννικότητος τοῦ ἀνδρὸς ἀφ' ἑνὸς και ἐνεκεν τοῦ ἐπιβλαβοῦς περιορισμοῦ ὧν ἕως τινὸς εἶχε τύχη, πρὸς δὲ ἐνεκεν τῆς μαλθακότητος, τῆς ἀρχικῆς και τῆς ἀμαθείας (ἐλλείπει κοινωνικὴ τὴν) ἡ γυνὴ δύναμεθα νὰ

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΕΤΓΕ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΡΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΔΕΙΧΝΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΔΕΙΧΝΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΝ

ἐπ'ὼμεν, ὅτι ἐξεφυλίσθη ἔτι μᾶλλον καὶ περισσότερον ἐπικινδύνως τοῦ ἀνδρός!

Ἡ τοιαύτη δὲ κατὰστροφὴ δυστυχῶς εὐρισκομένων τῶν πραγμάτων δὲν δυνάμεθα παρὰ τὴν θαυμασόμεν τὰς ἐξαιρουμένης τοῦ ἀνωτέρω ἀπεληκτικοῦ κανόνος ἀφ' ἑνὸς ἵνα ἐνθαρρύνωμεν τὰς γυναικὰς ταύτας Ἑλληνίδας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα ἐγειρώμεν τὴν ἀμιλλὰν εἰς πᾶσαν εὐγενῆ μορφήν ἣτις εἰσέτι δὲν ἔχασε τὸ λεπτότατον ἐρύθημα τῆς γλυκείας παρθενικῆς αἰδοῦς καὶ εἰς πᾶσαν ἐκλεκτὴν καρδίαν ἣτις δὲν ἐστερήθη εἰσέτι τῶν θαυμασίων Ἑλληνικῶν παλμῶν οἵτινες κατὰ καιροὺς ἐνέπνευσαν τοὺς μεγάλους Πατριώτας καὶ τοὺς μεγάλους Ἄνδρας.

Δὲν κρύπτομεν δὲ τὴν μεγίστην εὐχρηστίαν ἣν αἰσθανόμεθα ὅτι τὴν εὐκαιρίαν ταύτην μᾶς δίδει Ἑλληνίς ἐξ Ἀργουσιλίου ἧς χειρόγραφον περιλαμβάνον λόγον ποιηθέντα καὶ ἀπαγγελλόμενα ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου ἐν τῷ Ἀρσενεῖ Ἀθηνῶν, περιῆλθεν κατ' εὐτυχίαν συμπτῶσιν εἰς χεῖράς μας καὶ οὗτος αἱ τελευταῖαι ἐξ ἧς περικοπαὶ δεικνύουσι τὴν ἰδιοδεστέτην Παρθένον καὶ τὴν ἀπαράμιλλον Ἑλληνίδα! ἰδοὺ αὐταί.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ!

«Ἡ Πατρίς τείνει ἱκετίδας πρὸς ἡμᾶς τὰς χεῖρας, πρέπει ὡς ἄλλαι, Μαρτύρων τοῦ 21, Μητέρες νὰ ἐξάρωμεν τὴν ὑψηλὴν τῆς γυναικὸς θέσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Κοινωνίᾳ καὶ νὰ δεῖξωμεν ὅτι ἡμεῖς πρωτίστως θέλομεν νὰ βελτιώσωμε τὸ καθεστῶς—Αἰσχύνῃ, εἰς ἡμᾶς προπάντων, τὰς μεμορφωμένας, νὰ κυλιώμεθα εἰς τοῦ ὕλισμοῦ τὸν βρόχον ἐνῶ αἱ γυναῖκες τῆς Καμαρίνας, χωρिकाί, τὴν ψυχὴν ὅμως Ἑλληνικὴν ἔχουσαι, προὔτιμησαν κατὰ τὸν ἀτυχῆ τοῦ 1897 πόλεμον νὰ μεταβῶσιν εἰς συνάντησιν τῶν ἀθανάτων Σουλιωτῶν παρὰ νὰ ὑποδουλωθῶσιν—Αἰσχύνῃ νὰ μὴ αἰσθανόμεθα, δονοῦντα τὰ στήθη μας, τὸν ὑπὲρ Πάτρις παλμὸν, ἡμεῖς αἱ τῶν ἀγαθῶν τῆς Παιδείας ἀπολαύουσαι! ἐνῶ πάλιν κατὰ τὸ 97 χωρική τῆς Γορτυνίας Μήτηρ ὡς ἄλλη Σπαρτιάτις προτηχητή ἀγαλλομένη ὅτι ἡξιώθη τοιοῦτου τέκνου περὶ οὗ ὑπὸ πάντων ἐλέγετο ὅτι «ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ ὡς Ἀνὴρ!»

Αἰσχύνῃ ἡμεῖς αἱ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Παλλάδος γαλουχηθεῖσαι νὰ ἀνεχώμεθα τὴν ὑπὸ ἐκρύλων, εἰς τὴν ἱερὰν ἡμῶν γῆν βεβήλωσιν καὶ ἱεροσυλίαν—Αἰσχύνῃ νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὸν ψευδοπολιτισμὸν τῆς Δύσεως νὰ διατρέφῃ τὰ θεῖα ἡμῶν αἰσθήματα καὶ εἰς τοὺς ξενικούς κρωγμοὺς νὰ παρεισδύωσι καὶ ταράττωσι τὴν ἀρμονίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐγερθώμεν! ἀποδιώξωμεν τῆς ὀλολατρείας τὸ ἀπαίσιον φάσμα, ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴκου τὸν ψευδοπολιτισμὸν καὶ τὴν πολυτέλειαν, τοὺς σκώλικας τούτους τοὺς καταβιβρώσκοντας τὸ φίλτρον καὶ τὰ ἀγνὰ ἦθη. Εἰσαγάγωμεν ἐν τῷ οἰκογενειακῷ βίῳ τὸ Εὐαγγελιον καὶ τὴν ἀπλοότητα καὶ τότε θὰ εἴμεθα ἄξιοι νὰ φέρωμεν τὸ αἰγλῆν τῆς Ἑλληνίδος ὄνομα καὶ νὰ δράσωμεν περαιτέρω συμφῶνως πρὸς τὴν ὑψηλὴν τῆς γυναικὸς ἀπεριτολίαν. Τότε, λέγω, παρα-

λαμβάνουσαι ἀπὸ τὸν Πεπολιτισμένον Κόσμον πᾶν τὸ ὠφέλιμον καὶ ἀποδιώκουσαι πᾶν τὸ βλαβερὸν. Θὰ δυνήθωμεν νὰ μορφώσωμεν ἀληθεῖς τῆς Πατρίδος Ἐργάτας, ἀληθεῖς τῶν πασχόντων καὶ ἀδυνάτων ἐλευθερωτάς.

Οὕτω πράττουσαι θὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τὴν ιδέαν τῆς ἐργασίας, τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἐθελουσίας δι' ὧν νέοι ἀστέρες ἡρωϊσμοῦ καὶ μεγαλοφυΐας θὰ στολίσωσι τὸν Γαλάζιον Οὐρανὸν τῆς ὠραίας Ἑλλάδος μας φέροντες μὲ ἀκτινοβόλα γράμματα γραμμὴν τὴν ἀνεξίτηλον τοῦ Πλάτωνος στροφῇ «Μητρός τε καὶ Πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τιμωτέρον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοῖρᾳ καὶ παρὰ Θεοῖς καὶ παρ' Ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι ἐσὶ Πατρίς.»

Τότε θὰ ἴδωμεν τὴν γλυκυτάτην ἡμῶν Πατρίδα ἐορτάζουσαν μετ' ὅλων τῶν δούλων ἀδελφῶν μας τὴν Ἐλευθερίαν τῆς καὶ τότε θὰ τονισθῇ ἐναρμονίως ὁ ὕμνος τῆς Μεγάλης ΕΛΛΑΔΟΣ!

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω μεγάλων καὶ ὑψηλῶν ἐννοιῶν ἃς ἐμπεριέχουν αἱ ἀνωτέρω περικοπαὶ τοῦ «Λόγου» τῆς μόλις δεκαεξαετίδος Ἑλληνίδος Θηρεσίας Μεταξᾶ δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐλπίζωμεν ἀτφαλῶς ὅτι καὶ δι' ὅλον τὸ Ἔθνος καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν Κεφαλληνίαν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς γενναῖος Σκαπανεὺς ὅστις μὲ τὰς ἀβράς πλὴν θερμὰς τοῦ χεῖρας θὰ διευθύνῃ τὴν σκαπάνην τοῦ κατὰ τῶν τριβόλων καὶ ἀκανθῶν ἐξ ὧν γέμει ἡ ὁδὸς ἐν ἣ παραπαίουσιν αἱ γυναῖκες μας καὶ ἣτις φέρεי κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν καὶ καταστροφῇ.

Εὐχαρίστως δὲ ἡ χεὶρ μας χαράσσει ἐπὶ τῆς «Ἀναστάσεως» ἐν μέγιστον ΕΥΓΕ! καὶ μίαν θερμὴν ΕΛΠΙΔΑ ταχείας ἐργασίας.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Ὡραιοτέρα καὶ ἰδανικωτέρα ἰδέα ἀπὸ τὴν τῆς ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Μαθητῶν μᾶς φαίνεται ὅτι εἶνε ἀδύνακτον νὰ ὑπάρξῃ.

Ἡ μεγαλειότης καὶ φοβεροτέρα αἰτία ἣτις ἔφερε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ἔαχε τοὺς Ἑλληνας νὰ μισῶσι νὰ φθονῶσι νὰ πολεμῶσιν ἀλλήλους εἶνε ἡ ἑλληψις ἐν ὧ σ ε ω ς καὶ ἀ λ λ η λ ε γ γ υ η ς.

Ὅσον δὲ δύσκολον εἶνε νὰ ἐφκρυσθῇ τοῦτο μετὰ τῶν ἀνδρῶν ὁρίμου ἡλικίας μὴ συνειθισάντων εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἀρετὰς, τόσον εὐκολον εἶνε νὰ ριζώσῃ καὶ κερποφωρήσῃ μετὰ τῆς νεολαίας ὅταν μάλιστα αὕτη πατεῖ ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων βελτιῶν τῆς μέσης καὶ τῆς ἀνωτέρας παιδείσεως.

Ἡ τοιαύτη τῶν Μαθητῶν ἀδελοφιλία καὶ ἀλληλοφιλία θὰ ἀνδείξῃ αὐριον νέους ἱεροῦς λόγους ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς ἡ Πατρίς θὰ βεβήσῃ εἰς τὴν μεγαλοφάνειαν καὶ εὐτυχίαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΡΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Διὰ τοῦτο χαίρετιζομεν εὐέλπιδες τοὺς φιλοπροόδους Μαθητάς τῆς τρίτης Γυμνασιακῆς τάξεως οἵτινες ἰδρύσαν ἤδη μίαν τοιαύτην ἑνώσιν, ὑπὸ τὸν τίτλον ἢ «Πρόδοξ» ἐν ἰδιαιτέρῳ τμήματι τοῦ Λαϊκοῦ τῆς Πόλεως «Ἀναγνωστηρίου ἢ Ἰούτης».

Περὶ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὠφελιμοτάτου σκοποῦ τῆς «Ἐνώσεως ἢ Πρόδοξ» θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Ἀναστάσεως».

Ἐν τῷ μετὰξὺ δὲ περιμένομε τὴν ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Κηθηγητῶν καὶ Κηδεμόνων ἐνθάρρυνσιν καὶ προτροπὴν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους Μαθητάς τοῦ Γυμνασίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα οὕτω κατορθωθῇ, ἐν τῷ μέλλοντι, πρῶτοι οἱ Κ. φιλλήνες νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα τῆς ἐνώσεως καὶ συνεργασίας ἐξ ὧν θὰ προκύψῃ μίαν ἡμέραν μία Μεγάλη Ἑλλάς καὶ εἰς Σεβαστὸς Λαός! Γένοιτο.

ΕΙΛΗΣΕΙΣ.

Ἐπεδόθη μὴνυσις, ἐπὶ στάσει ἐκ μέρους τοῦ εἰς ἰσόβια καταδικασθέντος Δραγισέβη, κατὰ τῶν κ. κ. Μαρίνου Ἀντύπα συντάκτου τῆς «Ἀναστάσεως», Θερασυδούλου Μομφερράτου ἐμπόρου, Γ. Μαρκέτου δικηγόρου, Κωνστ. Γεράκη δικηγόρου, Γεωρ. Μουσούρη δικηγόρου, Σπυρίδωνος Ἀρσένη ἐμποροράπτου.

— Ἐπεδόθη μὴνυσις ἐπὶ Πλαστογραφία ἀποφάσεως διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν κατὰ Ἰωάννου Θιακοῦ δικηγόρου, Παναγῆ Ἀννίου καὶ Ν. Ἀγγελάτου ἐνόρκων λαβόντων μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.

Γνωρίζομεν ὅτι ἔχετε ἔλθει ν' ἀνδρῶν καὶ διὰ τοῦτο δὲν Σᾶς αἰτιώμεθα, ἐντούτοις καὶ μὲ τοὺς νῦν ὑπάρχοντας ἄλλοτε κατορθοῦτο νὰ φρουρηθῇ μετὰξὺ τῶν ἄλλων ὁδῶν τῆς Πόλεως καὶ ἡ ὁδὸς Σιτεμπόρων ἥτις συγκεντρώνει τὰ περισσότερα μαγαζεῖα καὶ ἥτις νῦν εἶνε εἰς τὴν τύχην τῆς ἐγκαταλειμμένη οὕτως ὥστε ἀμέσως μὲ τὰ πρωτοβόρεια ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται τοὺς μοχλοὺς καὶ τὰ υπομόχλια ὑπεγείροντα τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα τῶν καταστημάτων, μίαν τοιαύτην ἐφοδὸν ἀποτυχοῦσαν ἐντελῶς ἔσχε τὸ πνικτιπώλειον κ. Ἀγγέλου. Πολλάκι, πλὴν τούτης καὶ ἄλλῃ τις ἔλαβε χώραν ἀμφιτέρων τὰς λεπτομερείας ἀγνωστοῦμεν διότι μολονότι ἐγράψαμε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς δημοσεύσεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου ἐντούτοις ὁ κ. Διευθυντὴς δὲν τὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον διότι ἴσως θεωρεῖ ἀναγκαῖον τὸ νὰ μᾶς χιλιάρ τὴν καρδὴν ἀττίπως καὶ ἀνοφελῶς!

Τέλος πάντων κἀμετε ὅτι ἡμπορεῖτε κ. Διευθυντὰ νὰ φρουρήσετε καὶ τὴν ὁδὸν ἐκείνην διότι τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον καὶ ἐπὶ τὸν, μᾶλλον προτιμώτερον δὲ νὰ φρουρηθῇ ἡ ὁδὸς ἐκείνη παρὰ ἡ ὁδὸς Δικαστηρίων! διότι ἐκεῖ μὲν ἐργάζονται μικροὶ βιοπικασταὶ τῶν ὑποίων ἢ μὴν περιορισία εἶνε τὰ μαγαζαζεῖα τῶν, ἐνῶ εἰς τὴν λεωφόρον Δικαστηρίων καθ' ἑκάστην ἡμέραν οὐκ ἔστιν ἢ ἑκατὸν καὶ Μεγαλοῦσι ἀνοῖ τῶν ὑποίων ὅσα καὶ νὰ κλέψουν πάλιν θὰ μείνουν ἀ-

κατὰ γὰρ νὰ ἀποκλεισθῶσι μὲ δαῦτα καὶ τοὺς βέστοις μικροβιοπικαστάς καὶ Ἐργάτας!

ΕΤΑΙΡΕΙΑ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΜΗΜΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ.

Κατὰ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, 30 ὁβρίου καὶ ὥραν 6ην καὶ 1/2 μ. μ. καλοῦνται τὰ μέλη εἰς συνεδρίασιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς, ὅπως συσχεφθῶσι περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ τμήμα.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῇ 24 ὁβρίου 1905).

ΛΑ-Ι-ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπειδὴ ἡ Νότος εὐφρογὰ εὐρίσκεται ἤδη εἰς ὕρεσιν μὴ σημειωθέντων ἄλλων κρουσμάτων διὰ τοῦτο τὸ «Ἀναγνωστηρίον» θὰ ἔχῃ διάλεξιν αὔριον τὸ ἑσπέρας περὶ ὥραν 7, ἐμιλήσει δὲ ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ Δημοφρησίματος ἀφροδῶντος τὸ Βαλλιάνιον κληροδότημα.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ θέμα εἶνε ἐνδιαφέρον καὶ θὰ προκληθῇ ἀτυνότης συρροὴ παρακαλοῦνται αἱ κυρίαὶ νὰ προσέλθωσιν ἐνωρίτερον ἵνα μὴ εὕρωσι τὴν εἴσοδον κεκλεισμένην ὑπὸ τοῦ πλήρους.

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΙΑ.

Ὁ Ἀδάμας εἶνε ἀκριβὸς διότι δὲν εἶνε ἀνθράξ, καὶ ὁ Καλλιτέχνης φουτικὸν εἶνε νὰ ἀμοιβεται περισσώτερον τοῦ ἀμαθοῦς καθόσον καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας του διαρκοῦν περισσώτερον χρόνον καὶ ἡ δύναμις τῆς τέχνης του ἐπιβάλλεται καὶ εὐχαριστεῖ ἐξάρεσιν τοῦ κανόνος τούτου ποιεῖται ὁ δεινὸς ἐμποροράπτης τῆς Πόλεως μας ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΡΣΕΝΗΣ. Οὗτος ἀκολουθεῖ μὲν τὴν καλαισθησίαν, στερρότητα καὶ τελείαν ἐφαρμογὴν, λαμβάνει δὲ ἀμοιβὴν ἀφαιροῦσαν ἀπὸ τὰ βαλλάντια πολὺ ὀλιγώτερα ἀφ' ὅσα ἀφαιροῦσιν αἱ δελεάζουσαι καὶ προσελκύουσαι ρεκλάμα.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λιθοστρώτου ὁδοῦ «Ἐμπορογραφειον» τοῦ Σπυρίδωνος Ἀρσένη θριαμβεῖ ἡ ἀλήθης Τέχνη καὶ ἡ διαρκὴς εὐθυμία.

Μία ἐπίσκεψις ἀποδεικνύει τὴν ἀνωτέρω ἀλήθειαν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσεν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ Κερκύρας ὅπου ἐνοσηλεύετο ὁ συμπολίτης μας Θεμιστοκλῆς Μεταξᾶς χρησιμεύσας τὸν βίον του πάντοτε ὑπὲρ τῶν εὐγενῶν καὶ ὠφελίμων πράξεων.

Συλλυπούμενοι τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος εὐχόμεθα τὴν εἰς ὅψιν παρελθούσαν

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ